

به لحاظ عدم کنترل مراقبت مصرف دارویی نخواهد بود. نباید از روپوش داروساز، جهت فریب مردم و داروفروشی بهره‌برداری و سوء استفاده شود. وقتی بر عطاری اسم داروخانه گیاهی را می‌بینید که فعلاً هم یدک می‌کشد و تابلوش هست! این یعنی سوء استفاده از اعتبار داروساز برای جلب اعتماد مردم!!! جهت فروش همه نوع دارو!!! نباید به هر فروشگاهی در این کشور اسم داروخانه یا فروشگاه سلامت یا داروخانه گیاهی یا طبیعی و سنتی و غیره اطلاع شود. داروخانه جهت مراقبت و تأمین نیاز دارویی و کنترل و مراقبت در چرخه درمان کفایت خواهد کرد. کنار گذاشته شدن داروساز منجر به مرگ خاموش هزاران نفر می‌شود!

شاید اگر داروساز جایگاه مناسب در درمان داشت، امروزه کسی از پنی‌سیلین بنزاتین به صورت زیرجلدی بدون رقیق‌سازی با ۲۰ دقیقه صبر برای تست حساسیت استفاده نمی‌کرد (می‌دانید که این روش کاملاً غلط است) و سفتریاکسون در موارد حساسیت به پنی‌سیلین تجویز نمی‌شد. شاید خیلی‌ها که به‌خاطر کنار گذاشته شدن نقش

■ صیانت از حرفه داروسازی

جناب آقای دکتر مجتبی فروتن طی نامه‌ای که در برخی موارد بسیار تند بود، بر سیاست‌های وزارت بهداشت در زمینه حرفه داروسازی انتقادهای شدیدی کرده‌اند. نامه ایشان را (البته، با اندکی تعدیل) می‌خوانیم:

«... ما از محضر اساتید بزرگوارمان مرحوم دکتر فرسام و زنده‌یاد دکتر شفیعی و دیگر بزرگواران آموخته‌ایم که دارو کالای استراتژیکی هست و شرایط عرضه آن از جمیع جهات، با کالاهای دیگر متفاوت است. دارو برای فروش نیست، تهیه و تدارک آن صرفاً جهت رفع نیازمندی بیماران یک منطقه است که توسط داروساز مدیریت و مراقبت می‌شود. جهت بهینه کردن این امر خطیر و تأمین ارتزاق داروسازان، خدمات حرفه‌ای داروساز باید به‌طور واقعی ارزش‌گذاری شوند تا داروسازان در راستای این امر خطیر، وضعیت خدمات خود را ارتقاء بدهند. ایجاد بازارهای کاذب دارویی برخلاف جهت اهداف سلامت محوری در حوزه دارو می‌باشد و بالاتر از این خسروانی برای مردم یک جامعه

درمانی داروسازها مرده‌اند، اکنون زنده بودند. شاید هیچ‌وقت خانمی به‌علت عدم تحمل عارضه دل‌درد در مصرف قرص آهن مجبور به پرداخت هزینه بیشتر و استفاده از اشکال گران‌قیمت‌تر در عین تنگدستی نبود.

شاید کمتر کسی داروی خارجی می‌خرد و ارزش کمتری از کشور خارج می‌شد. شاید کمتر درمان‌ها شکست می‌خورند و مردم کمتر در بین متخصصان مختلف سرگردان بودند و شاید بیمه‌ها به‌علت عدم پاسخ‌دهی داروها و درمان‌ها به‌علت عدم مشاوره با داروساز سرمایه کمتری از دست می‌دادند. شاید میلیاردها میلیارد بیت‌المال بیهوده هدر نمی‌رفت فقط اگر مسؤلان و تصمیم‌سازان ما را از چرخه درمان و جایگاه اصلی‌مان خارج نمی‌کردند. شاید بیماران امروزه کمتر پشت سر پزشکان و خود آقایان حرف و حدیث داشتند. برخی از بی‌سوادی پزشکان می‌نالند، حال این که پزشک در حیطه کاری خود متخصص و شایسته است ولی از مشورت داروساز در این نظام درمانی بی‌بهره است. بیمار داروی آمی‌تریپتیلینش را به‌علت شدت بالای خشکی دهان و عوارض قلبی قطع کرده و به‌علت شدت افسردگی خودکشی می‌کند. چیزی که یک داروساز به‌راحتی در کنار پزشک می‌تواند آن را حل کند. بیمار هیچ کدام را نمی‌داند و حق هم دارد که نداند. خانواده‌ای داغدار می‌شود بدون این که

هیچ‌کس بفهمد. کنار گذاشته شدن داروساز یعنی قتل هزاران نفر در سال!

این موضوع برکسی پوشیده نیست که و سرمایه‌دارها به‌دنبال گرفتن داروخانه از دست داروسازها هستند، همین یک ماه پیش بود که طرح آزادسازی تأسیس و برداشت حریم داروخانه‌ها مطرح شد، به هر حال این‌طور که مشخص است عده‌ای بدچور کمر همت به این کار بسته‌اند و از هر سوراخی که هست برای تحقق آن وارد می‌شوند، همه این طرح‌ها مقدمه‌ای برای تهدید حرفه داروسازی و تنزل آن از دکتری به لیسانس است، از قانون امتحان ۱۸۰ واحدی گرفته تا طرح اخیر داروخانه‌های طبیعی، این مسایل باید یک به یک پیگیری شوند وگرنه هم منافع داروساز به خطر می‌افتد هم خود داروسازی!

امیدوارم همه ما حساسیت موضوع را درک کنیم و در حد توان مانع از تحقق اهداف شوم عده‌ای شویم. علاوه بر این که جلوی این موارد باید گرفته شوند، باید نیازها و جایگاه‌های جدید شغلی برای افزایش اشتغال داروسازان تعریف شود تا همه به سمت داروخانه‌داری هجوم نیاورند.

امیدواریم فعالان صنفی، اساتید دانشگاه‌ها، پیشکسوتان و انجمن داروسازان به این موضوعات توجه ویژه‌ای داشته باشند تا از منافع و آینده حرفه‌ای داروسازان صیانت و حفاظت شود...»